

WILLIAM
SHAKESPEARE

**William
Shakespeare**
**THE TWO
GENTLEMEN
OF VERONA**

DVA KAVALÍŘI
Z VERONY

ROMEO

WILLIAM
SHAKESPEARE

DVA KAVALÍŘI
Z VERONY

THE TWO
GENTLEMEN
OF VERONA

NAKLADATELSTVÍ ROMEO

Dva kavalíři z Verony patří k Shakespearovým raným komediím. Hra vznikla někdy v letech 1590–1594. Má se za to, že byla napsána až po **Komedii omylů** a **Zkrocení zlé ženy**, ale s ohledem na jistou jednoduchost výstupů, v nichž se v převážné míře střídají monology či promluvy stranou jedné osoby s dialogy dvou postav, ji někteří pokládají za vůbec první Shakespearovu hru. Tiskem vyšla až v souborném foliovém vydání třiceti šesti dramát v roce 1623, které připravili dramatikovi herečtí kolegové John Heminges a Henry Condell.

Jako u většiny svých her i pro tuto komedii čerpal Shakespeare z literárních pramenů. Tematicky i dějem hra navazuje na tehdy oblíbený žánr romance či pastorály, což byla tehdejšímu zdobnému vkusu poplatná sladkobolná převyprávění starých středověkých příběhů o osudem stíhaných milencích, končící povětšinou happy endem. Přímou předlohou autorovi snad mohla být dnes ztracená a anonymní anglická divadelní adaptace španělské pastorální novely *Diana Enamorada* (1542) Jorge de Montemayora, která se uváděla v Londýně roku 1585. *Dianu* ale mohl Shakespeare znát i přímo z francouzského či anglického překladu. Řadu motivů pak dramatik převzal z básně Arthura Brooka *Romeus and Juliet* a najdou se i styčné body s tvorbou jiných autorů, jako je Geoffrey Chaucer, John Lyly, Philip Sidney a další.

Pro žánr romantické komedie, v němž Shakespeare později vytvořil některá svá nejproslulejší a nejzdařilejší díla, představují **Dva kavalíři z Verony** pozoruhodnou líheň. Dramatik si zde vyzkoušel celou řadu postupů a motivů tomuto žánru vlastních, k nimž se později vrací a dále je rozvíjí. Zde poprvé se setkáváme s mladými milenci, kterým rodiče brání v lásce, což je východisko například komedie **Sen čarovné noci** (ale i tragédie **Romeo a Julie**). Zde poprvé se mladá hrdinka v mužském převleku vydává na cestu za milým, jako to později činí např. v komediích **Jak se vám líbí?** či **Večer tříkrálový**. Zde poprvé je jeden milenec skrytým svědkem zrady druhého jako v tragikomedii **Troilus a Kressida** atd. Zde jako tolikrát později Shakespeare straní ženám a přisuzuje jim více odvahy, iniciativy a důvtipu než jejich mužským protějškům. A zde jako v mnoha dalších hrách čerpá dramatik ze zdrojů antické či středověké frašky a prokládá hlavní milenecký příběh pásmem sluhů, kteří slova a činy svých vznešených pánů komentují, shazují a zrcadlí z přízemně realistických pozic zdravého rozumu.

Přestože kritici oceňují na hře mnohé, ať už je to řada lyrických pasáží v promluvách pánů, či hrubozrný humor sluhů, zas a znova narážejí na

jedno místo téměř na samém konci hry, které jim připadá nepřijatelné. Valentin, jeden ze dvou kavalírů, tu skutečně „kavalírsky“ odpouští příteli jeho do nebe volající podlost a zradu a dívku, o kterou oba usilují a kterou Proteus před chvílí málem znásilnil, mu ve jménu přátelství velkomyslně přenechává. I když se po krkolomném zvratu vše spraví a hra končí povinným happy endem obou mileneckých dvojic, podivná pachutí přetrvává.

Někteří pro tento „defekt“ hru rovnou zavrhnou jako nepodarek nezralého autora, jiní se pokoušejí Valentinova slova interpretovat tak, že vlastně neřekl to, co řekl, další pak poukazují na dobový kult přátelství, v jehož intencích je podobné gesto naprosto přijatelné. Přijmeme-li tuto teorii, přijmeme i skutečnost, že v kánonu děl dramatika, který nás udivuje právě tím, že je i přes časovou odlehlost myšlenkově zcela současný, se vyskytuje hra, kterou zub času nahlodal až k nestravitelnosti. Jiní kritici prohlašují, že zmíněné místo zcela odpovídá fraškovitému charakteru hry. Dramatik ji podle nich psal pro mladé, univerzitní publikum a jistá odvážnost, včetně onoho špílce na konci, k ní prostě patří.

Zdá se, že vyřčení jednoznačného soudu o hře brání jistá dvojznačnost, s níž dramatik své téma a postavy prezentoval. Po vzoru školních disputací své doby nastolil téma přátelství versus láska, zasadil ho do dramatického děje, aby postavami a příběhem demonstroval protikladná hlediska, jimiž lze na téma nahlížet. Protože jde o komediální žánr, pojímá téma především posměšně a ironicky. Poukazuje na stereotypy a klíše, která je provázejí, ladí svou řeč do poloh vzletné poezie, aby ji vzápětí ztrhal jako „květnaté tlachy“. V pečlivě vystaveném sledu střídá ostré kontrasty citových poloh, humoru i banalit, vznešenosti i nízkosti a neváhá ani vést paralelu mezi láskou a přátelstvím člověka a psa. S ironickou nadsázkou ukazuje zamilované jako blázny, kteří jsou pro lásku schopni zradit i nejbližší přítele. Ale když v onom inkriminovaném momentu a ve shodě s dobovým kultem přátelství nechá naopak ve jménu přátelství zradit lásku, ironická nadsázka jako by přestala fungovat a nastává šok. Je to dáno právě onou dvojznačností postav, jak je dramatik vytvořil. Kromě toho totiž, že postavy na jedné straně fungují jako personifikované argumenty zvoleného tématu, díky Shakespearově dramatickému mistrovství na řadě míst přestávají být karikaturami, překračují svou tezovitost a stávají se věrohodnými, živými lidmi, kteří vzbuzují divákovy sympatie či antipatie. Divák pak má tendenci hledět na hru jako na romantickou komedii psychologicky plnokrevných postav, a jakmile ho dramatik v daném místě této iluze zbaví, divák je rozčarován.

Pravda je, že při inscenování hry se zmíněný „nedostatek“ dodnes všelijak zastírá. Daná pasáž se proškrtává nebo se herci snaží dělat vše možné, aby tu misogynickou surovost překryli protikladným jednáním. Nicméně hra se tak ochuzuje o onen ironický osten.

Shakespeare se od počátku své tvorby projevuje jako autor, který přebírá staré ustálené příběhy a formy, ale přetváří je po svém v originální a objevná díla. Bourá stereotypy, provokuje, a tak často ukazuje staré známé věci v úplně novém světle. Stejně jako v **Sonetech** na ploše čtrnácti veršů vytvořil z ploché adorační poezie niterná dramata lásky a z **Milenecké nářky** jemnou parodii na podobné literárně zpracované nářky svedených a opuštěných žen, tak v komedii **Dva kavalíři z Verony** si zřejmě poněkud střílí z konvenční romace. Pohybuje se přitom na hraně mezi parodií a pravdou, ale běda tomu, kdo se do jeho léčky dá chytit.

Na jeden takový případ upozorňuje český kritik Jindřich Vodák, když na přelomu 19. a 20. století říká: „Hru lze si myslit jen v ovzduší bláznivého mládí. Valentina a Protea lze hrát dvojím způsobem, buď tak, jak jsou, se všemi příznaky nerozumného, neustáleného a potrhleho chlapectví, nebo jako karikatury, v nichž jednotlivé rysy jejich zelenosti zúmyslna se přehánějí a vyrazují.“ A lamentuje nad tím, s jak nepatřičně tragickou vážností k tomuto svižnému kusu přistoupili pražští inscenátoři.

Dva kavalíři z Verony je sice hra učňovská, ale zavrhnout ji jako dílo nezralé a nepodařené by bylo nespravedlivé. Tato komedie vyžaduje důkladnou interpretaci, zřetelný inscenační klíč a netradiční provedení, které by šlo co možná nejvíce vstříc autorovu záměru.

JIŘÍ JOSEK

THE TWO
GENTLEMEN
OF VERONA

DVA
KAVALÍŘI
Z VERONY

DRAMATIS PERSONAE

DUKE OF MILAN, father to Silvia
VALENTINE, one of the two gentlemen
PROTEUS, one of the two gentlemen
ANTONIO, father to Proteus
THURIO, a foolish rival to Valentine
EGLAMOUR, agent for Silvia in her escape
SPEED, a clownish servant to Valentine
LAUNCE, the like to Proteus
PANTHINO, servant to Antonio
HOST, where Julia lodges in Milan
FIRST OUTLAW
SECOND OUTLAW
THIRD OUTLAW
JULIA, a lady of Verona, beloved of Proteus
SILVIA, the Duke's daughter, beloved of Valentine
LUCETTA, waiting-woman to Julia
SERVANT, attending the Duke
Servants, musicians, outlaws

Scene: Verona; Milan; a forest between Milan and Mantua.

OSOBY

VÉVODA, Sylviiin otec
VALENTIN, první kavalír
PROTEUS, druhý kavalír
ANTONIO, Proteův otec
TURIO, Valentinův hloupý sok
MONAMOUR, Sylviiin společník při útěku
ŠUP, Valentinův sluha
ŠPÍZ, Proteův sluha
PANTINO, Antoniův sluha
HOSTINSKÝ, u kterého je v Miláně ubytována Julie
PRVNÍ ZBOJNÍK
DRUHÝ ZBOJNÍK
TŘETÍ ZBOJNÍK
JULIE, slečna z Verony, Proteova milá
SYLVIE, vévodova dcera, Valentinova milá
LUCETA, Juliina komorná
SLUHA, ve službách vévody
Sluhové, hudebníci, zbojníci

Místo děje: Verona, Milán a les mezi Milánem a Mantovou.

ACT I.

SCENE 1.

VERONA. AN OPEN PLACE.

Enter Valentine and Proteus.

VALENTINE Cease to persuade, my loving Proteus:
Home-keeping youth have ever homely wits.
Were't not affection chains thy tender days
To the sweet glances of thy honoured love,
I rather would entreat thy company 5
To see the wonders of the world abroad,
Than, living dully sluggardized at home,
Wear out thy youth with shapeless idleness.
But since thou lov'st, love still, and thrive therein,
Even as I would, when I to love begin. 10

PROTEUS Wilt thou be gone? Sweet Valentine, adieu!
Think on thy Proteus, when thou haply seest
Some rare noteworthy object in thy travel.
Wish me partaker in thy happiness
When thou dost meet good hap; and in thy danger, 15
If ever danger do environ thee,
Commend thy grievance to my holy prayers,
For I will be thy headsman, Valentine.

VALENTINE And on a love-book pray for my success?
PROTEUS Upon some book I love I'll pray for thee. 20

VALENTINE That's on some shallow story of deep love:
How young Leander crossed the Hellespont.
PROTEUS That's a deep story of a deeper love;
For he was more than over shoes in love.

VALENTINE 'Tis true; for you are over boots in love, 25
And yet you never swum the Hellespont.
PROTEUS Over the boots! Nay, give me not the boots.
VALENTINE No, I will not, for it boots thee not.
PROTEUS What?
VALENTINE To be in love – where scorn is bought with groans,

JEDNÁNÍ I.

SCÉNA 1.

VERONA. NA ULICI.

Vystoupí Valentin a Proteus.

VALENTIN Mě nepřesvědčíš, drahý Protee.
Kdo doma dřepí, za humny je slepý.
A kdyby tys tu nebyl připoutaný
vroucími pohledy své milované,
spíš já bych přesvědčoval tebe, abys 5
šel se mnou objevovat divy světa
a nemarnil své mládí zbůhdarma
v nanicovaté plytké zahálce.
Když miluješ, tak miluj. Buď ti přáno
totéž co mně, až jednou řeknu ano. 10

PROTEUS Jdeš tedy? Drahý Valentine, sbohem.
A jestli na svých cestách objevíš
nějakou pozoruhodnost, dej vědět,
aby tvůj přítel mohl s tebou sdílet
radost, když budeš mít se z čeho těšit, 15
anebo žal, budeš-li na tom zle.
Svůj osud svěř mým modlitbám, jež budu
za tebe z lásky pilně odříkávat.

VALENTIN Ty si spíš budeš říkat v knize lásky.
PROTEUS Budu se modlit z milované knihy. 20

VALENTIN Myslíš ten mělký příběh o hluboké lásce,
jak Leander přeplaval Hellespont?
PROTEUS Hluboký příběh o hlubokém citu,
vždyť zamilován byl až po uši.

VALENTIN I tys do toho spadl po hlavě 25
a nemusel ses topit v Hellespontu.
PROTEUS Spad po hlavě? Tohle si vyprošuju.
VALENTIN Tak bezhlavě. Hlavu jsi ztratil.
PROTEUS Cože?
VALENTINE Láska! Mít splátkou za vzlyky jen výsměch,

	Coy looks with heart-sore sighs, one fading moment's mirth 30
	With twenty watchful, weary, tedious nights; If haply won, perhaps a hapless gain; If lost, why then a grievous labour won; However, but a folly bought with wit, Or else a wit by folly vanquished. 35
PROTEUS	So, by your circumstance, you call me fool.
VALENTINE	So, by your circumstance, I fear you'll prove.
PROTEUS	'Tis love you cavil at; I am not Love.
VALENTINE	Love is your master, for he masters you; And he that is so yoked by a fool, 40 Methinks, should not be chronicled for wise.
PROTEUS	Yet writers say, as in the sweetest bud The eating canker dwells, so eating love Inhabits in the finest wits of all.
VALENTINE	And writers say, as the most forward bud 45 Is eaten by the canker ere it blow, Even so by love the young and tender wit Is turned to folly, blasting in the bud, Losing his verdure even in the prime, 50 And all the fair effects of future hopes. But wherefore waste I time to counsel the That art a votary to fond desire? Once more adieu. My father at the road Expects my coming, there to see me shipped.
PROTEUS	And thither will I bring thee, Valentine. 55
VALENTINE	Sweet Proteus, no; now let us take our leave. To Milan let me hear from thee by letters Of thy success in love, and what news else Betideth here in absence of thy friend; And I likewise will visit thee with mine. 60
PROTEUS	All happiness bechance to thee in Milan!
VALENTINE	As much to you at home; and so farewell! <i>Exit Valentine.</i>
PROTEUS	He after honour hunts, I after love; He leaves his friends to dignify them more: I leave myself, my friends, and all for love. 65 Thou, Julia, thou hast metamorphised me, Made me neglect my studies, lose my time,

	za srdceryvné vzdechy nepřístupnost, 30
	za zákmit blaha dvacet krušných nocí mučivě probdělých. Při výhře tratíš, při prohře získáš leda ostudu. Svůj rozum zkrátka prodáš za babku a nerozumem splácíš poptávku. 35
PROTEUS	Chceš mi tím dokázat, že jsem se zbláznil?
VALENTIN	Ty sám jsi důkaz svého bláznovství.
PROTEUS	Láska je bláznivá, já ale ne.
VALENTIN	Když si tě osedlá, pak má tě v moci. A není zrovna mudrc nad mudrce 40 ten, na němž pošetilost rajtuje.
PROTEUS	Jak praví básník: Nejmoudřejší lidé jsou láskou posedlí, tak jako červ si najde místo v nejkrásnějším květu.
VALENTIN	A jiný praví: Jako v poupěti 45 červ nelítostně hlodá, stejně láska nahlodá mladistvého ducha, zkruší ho v rozpuku, poblázní, zničí, spálí v zárodku jeho jasné naděje 50 dřív, než se mohou zplna rozvinout. Však ztrácím čas, když přesvědčuju tebe, který ses upsal svému poblouznění. Tak ještě jednou sbohem. Otec čeká, aby mě doprovodil do přístavu.
PROTEUS	Taky tě doprovodím, Valentine. 55
VALENTIN	Ne, Protee. Rozloučíme se tady. Napiš mi do Milána, jaké máš úspěchy v lásce a co nového se tady vůbec děje, co jsem pryč. Já tebe navštívím zas ve svých listech. 60
PROTEUS	Přeju ti v Miláně jen samé štěstí.
VALENTIN	A ty buď šťastný zde. Příteli, sbohem. <i>Odejde Valentin.</i>
PROTEUS	On prahne po poctách, já po lásce. Opouští druhy, aby našel sebe. Já z lásky ztratil sebe, druhy, vše. 65 Julie, tys mě přejinačila. Dík tobě nestuduju, marním čas,

War with good counsel, set the world at nought;
Made wit with musing weak, heart sick with thought.
Enter Speed.

SPEED Sir Proteus, save you! Saw you my master? 70

PROTEUS But now he parted hence to embark for Milan.

SPEED Twenty to one then he is shipped already,
And I have played the sheep in losing him.

PROTEUS Indeed a sheep doth very often stray,
An if the shepherd be awhile away. 75

SPEED You conclude that my master is a shepherd then,
and I a sheep?

PROTEUS I do.

SPEED Why then, my horns are his horns, whether I wake
or sleep. 80

PROTEUS A silly answer, and fitting well a sheep.

SPEED This proves me still a sheep.

PROTEUS True; and thy master a shepherd.

SPEED Nay, that I can deny by a circumstance.

PROTEUS It shall go hard but I'll prove it by another. 85

SPEED The shepherd seeks the sheep, and not the sheep the
shepherd; but I seek my master, and my master seeks
not me; therefore, I am no sheep.

PROTEUS The sheep for fodder follow the shepherd;
the shepherd for food follows not the sheep: 90
thou for wages followest thy master; thy master for
wages follows not thee. Therefore, thou art a sheep.

SPEED Such another proof will make me cry 'baa'.

PROTEUS But dost thou hear? Gav'st thou my letter to Julia?

SPEED Ay, sir; I, a lost mutton, gave your letter to her, 95
a laced mutton; and she, a laced mutton, gave me,
a lost mutton, nothing for my labour.

PROTEUS Here's too small a pasture for such store of muttons.

SPEED If the ground be overcharged, you were best stick her.

PROTEUS Nay, in that you are astray: 'twere best pound you. 100

SPEED Nay, sir, less than a pound shall serve me for carrying
your letter.

PROTEUS You mistake; I mean the pound – a pinfold.

rozumu nedbám, přesto z mudrování
mi rozum změk, jak myslím pořád na ni.
Vystoupí Šup.

ŠUP Pane Proteus, neviděl jste mýho pána? 70

PROTEUS Teď odešel. Odplouvá do Milána.

ŠUP Pak vsadím krk, že už se nalodil,
a já tu zvonil jako bludná ovce.

PROTEUS No ovšem. Ovce vždycky ráda zbloudí,
když ovčák zaspí a jí se to hodí. 75

ŠUP To chcete jako říct, že můj pán je ovčák a já že jsem
jeho hlava skopová?

PROTEUS Uhádl jsi.

ŠUP To potom moje rohy
na jeho hlavu. 80

PROTEUS Pitomá odpověď, až to bučí.

ŠUP Spíš bečí, když jsem ovce, pane.

PROTEUS Jsi ovce, a tvůj pán je ovčák.

ŠUP Hned vám to vyvrátím, pádným důkazem.

PROTEUS Spíš padlým na hlavu. 85

ŠUP Ovčák hledá ovci, a ne ovce ovčáka.
Jenže já hledám pána, a ne pán mě.
Tudíž nejsem žádná ovce.

PROTEUS Ovce jde pro potravu za ovčákem, ovčák nechodí
pro potravu za ovci. Ty si jdeš pro mzdu 90
za pánem, pán si nechodí pro mzdu za tebou.
Tudíž jsi ovce.

ŠUP Tak na takovej argument neřeknu ani bé!

PROTEUS Poslouchej! Dals můj dopis Julii?

ŠUP Jistě, pane. Já, zaběhlé jehně, dal jí, zběhlé běhně, 95
váš dopis a ona, zběhlá běhna, nedala mně,
zaběhlému jehňátku, ani floka za mou námahu.

PROTEUS Není divu, při tolika skopičinách je nouze o pastvu.

ŠUP Udělejte z nouze ctnost, pane, a popaste se na ní sám.

PROTEUS Ty drzoune, abych ti nedal pětadvacet. 100

ŠUP To byste mě přeplatil, pane, za donášku listu já беру
čtvrták.

PROTEUS Myslel jsem pětadvacet na zadek.

SPEED	From a pound to a pin? Fold it over and over, 'Tis threefold too little for carrying a letter to your lover.	
PROTEUS	But what said she?	
SPEED	<i>(Nodding)</i> Ay.	
PROTEUS	Nod-ay. Why, that's 'noddy'.	
SPEED	You mistook, sir; I say she did nod; and you ask me if she did nod; and I say 'Ay'.	110
PROTEUS	And that set together is 'noddy'.	
SPEED	Now you have taken the pains to set it together, take it for your pains.	
PROTEUS	No, no; you shall have it for bearing the letter.	
SPEED	Well, I perceive I must be fain to bear with you.	115
PROTEUS	Why, sir, how do you bear with me?	
SPEED	Marry, sir, the letter, very orderly; having nothing but the word 'noddy' for my pains.	
PROTEUS	Beshrew me, but you have a quick wit.	120
SPEED	And yet it cannot overtake your slow purse.	
PROTEUS	Come, come, open the matter; in brief, what said she?	
SPEED	Open your purse, that the money and the matter may be both at once delivered.	
PROTEUS	Well, sir, here is for your pains. What said she?	125
SPEED	Truly, sir, I think you'll hardly win her.	
PROTEUS	Why, couldst thou perceive so much from her?	
SPEED	Sir, I could perceive nothing at all from her; no, not so much as a ducat for delivering your letter; and being so hard to me that brought your mind, I fear she'll prove as hard to you in telling your mind. Give her no token but stones, for she's as hard as steel.	130
PROTEUS	What said she? Nothing?	
SPEED	No, not so much as 'Take this for thy pains.' To testify your bounty, I thank you, you have testerned me; in requital whereof, henceforth carry your letters yourself; and so, sir, I'll commend you to my master.	135
	<i>Exit.</i>	
PROTEUS	Go, go, be gone, to save your ship from wrack, Which cannot perish, having thee aboard, Being destined to a drier death on shore.	140

ŠUP	Radši rovnou na ruku, na zadku už mám účty spočítaný.	105
PROTEUS	Říkala něco?	
ŠUP	<i>(Poklepe si na čelo)</i> Tůdle!	
PROTEUS	Tůdle?	
ŠUP	Jo. Tůdle!	110
PROTEUS	To chtěla naznačit, že jsem hlupák?	
ŠUP	Ne, pane. To já chci naznačit něco jinýho.	
PROTEUS	Ale vyplývá z toho, že jsem hlupák.	
ŠUP	A co z toho vyplývá pro mě?	115
PROTEUS	Pro tebe? Nic, hlupáku.	
ŠUP	Takže já hlupák se honím pro nic a za nic, a vy jste pro nic a za nic hlupák, což je venkoncem nespravedlnost.	
PROTEUS	Ty máš ale hbitou vyřídilku.	120
ŠUP	A stejně nestačí na vaši loudavou peněženku.	
PROTEUS	No tak, hezky to vysyp. Co řekla?	
ŠUP	Vy vysypte svoje, já vysypu svoje.	
PROTEUS	No dobře, Šupe, tumáš od cesty. <i>(Dává mu peníze)</i> Co povídala?	125
ŠUP	Obávám se, pane, že ji nezáskáte.	
PROTEUS	Jak to, dala ti něco takového najevo?	
ŠUP	Ne, pane. Nic mi nedala. Ani dukátek za donášku. A že byla tak nepřející ke mně, který jí písemně doručil vaše city, obávám se, že nepopřeje ani vám, až jí je vyjvíte osobně. Je jako žula, pane, a obměkčí ji leda nějaký ještě tvrdší kámen.	130
PROTEUS	Copak vůbec nic neřekla?	
ŠUP	Ani: „Tumáš od cesty.“ A co se vaší štědrosti týče, taky nestojí za řeč. Takže děkuju pěkně a příště si na revanš noste dopisy sám. Vyřídím pánovi váš uctivej pozdrav. Poroučím se.	135
	<i>Odejde.</i>	
PROTEUS	Běž! Leť zachránit loď. Ta neztroskotá, když ty jsi na palubě. Tebe čeká smrt suchozemců – na šibenici.	140

I must go send some better messenger.
I fear my Julia would not deign my lines,
Receiving them from such a worthless post.

Exeunt.

SCENE 2.

VERONA. THE GARDEN OF JULIA'S HOUSE.

Enter Julia and Luceta.

JULIA But say, Lucetta, now we are alone,
Wouldst thou then counsel me to fall in love?
LUCETTA Ay, madam; so you stumble not unheedfully.
JULIA Of all the fair resort of gentlemen
That every day with parle encounter me, 5
In thy opinion which is worthiest love?
LUCETTA Please you, repeat their names; I'll show my mind
According to my shallow simple skill.
JULIA What think'st thou of the fair Sir Eglamour?
LUCETTA As of a knight well-spoken, neat, and fine; 10
But, were I you, he never should be mine.
JULIA What think'st thou of the rich Mercatio?
LUCETTA Well of his wealth; but of himself, so so.
JULIA What think'st thou of the gentle Proteus?
LUCETTA Lord, Lord! To see what folly reigns in us! 15
JULIA How now! What means this passion at his name?
LUCETTA Pardon, dear madam; 'tis a passing shame
That I, unworthy body as I am,
Should censure thus on lovely gentlemen.
JULIA Why not on Proteus, as of all the rest? 20
LUCETTA Then thus: of many good I think him best.
JULIA Your reason?
LUCETTA. I have no other but a woman's reason:
I think him so, because I think him so.
JULIA And wouldst thou have me cast my love on him? 25
LUCETTA Ay, if you thought your love not cast away.
JULIA Why, he, of all the rest, hath never moved me.

Pro Julii si najdu posla jinde.
Nemohla vlídně hledět na můj list,
když dorazil k ní tímhle kanálem.

Odejde.

SCÉNA 2.

VERONA. NA ZAHRADĚ V JULIINĚ DOMĚ.

Vystoupí Julie a Luceta.

JULIE Řekni mi, Luceto, teď jsme tu samy,
ty bys mi radila se zamilovat?
LUCETA Jo, slečno, ale rozum do hrsti.
JULIE Z těch vzácných kavalírů, kteří chodí
mi dennodenně skládat poklony, 5
který je, podle tebe, nejlepší?
LUCETA Jmenujte je a já vám, na co stačí
můj chabý rozum, pány ohodnotím.
JULIE Pan Monamour, co bys mi o něm řekla?
LUCETA Že je to vzor všech rytířů, však vy
si zasloužíte lepší manželství. 10
JULIE Co boháč Merkacio, jak ho ceníš?
LUCETA Má krásné jmění, on tak krásný není.
JULIE A copak soudíš o Proteovi?
LUCETA Jsem ženská pošetilá, pámbu ví! 15
JULIE Proč zahořela jsi tak při tom jméně?
LUCETA To, slečno, hořím studem, že o ceně
těch skvělých kavalírů troufám si
já nána hloupá něco prohlásit.
JULIE O jiných mluvíš, jeho nešetří. 20
LUCETA Pak z mnoha dobrých on je nejlepší.
JULIE Tvůj důvod?
LUCETA Můj důvod důvodem je čistě ženským:
myslím si to, poněvadž si to myslím.
JULIE A jemu, radíš mi, mám dát své srdce? 25
LUCETA Když jinde nechcete ho zahodit.
JULIE Druzí se vyznali, on ale ne.